

VERZOEKSSCHRIFT

Nach no. 4

Antwoord op het vorenstaand verzoekschrift, alsmede Onze beschikking van 5 oktober 1977, en voorts gezien het op 21 september 1977 te griffie van deze rechtbank ingekomen verweerschrift no. 77.1962 U.L. Denneboom (procureur mr. Chr.L. Boekhoff); Gelet op het behandelde ter zittingen van 19 oktober 1977 en 16 november 1977, ter gelegenheid waarvan namens verzoekster nog twee stukken zijn overgelegd;

Overwegende dat verweerder heeft betwist dat de verzoekster rechtsgeldig bevoegd is om op te treden voor de staatsonderneming Ilexim en verzoekster heeft verzocht, voorzover zij niet bevoegd zou zijn deze te vertegenwoordigen, haar verzoek aldus te wijzigen dat de rechtspersoon naar Roemeens recht, de onderneming voor de buitenlandhandel Ilexim, gevestigd te Boekarest, Roemenië, als verzoekster wordt aangemerkt;

Overwegende dat niet is beweerd of gebleken dat de genoemde staatsonderneming Ilexim naar regelen van Roemeens recht voor en bij optreden in het buitenland vertegenwoordigd zou moeten zijn door de Staat Roemenië en deze onderneming kennelijk, blijkens de door haar ondernomen stappen in rechte/Roemenië bij de in het verzoek genoemde arbitragecommissie, bevoegdheid heeft om zelfstandig, ook in rechte op te treden;

- dat ook overigens niet is aangetoond dat de Staat Roemenië ten dien opzichte bevoegd is de genoemde staatsonderneming te vertegenwoordigen;

Overwegende dat verweerder zich heeft verzet tegen vorenbedoeld verzoek tot wijziging van het verzoek;

- dat dit verzet faalt, daar verweerder van wie voldoening wordt gevraagd van hetgeen waartoe hij is veroordeeld bij de in het verzoek genoemde arbitrale vonnissen van 8 november 1974, gewezen ten verzoeken van vorenvermelde staatsonderneming Ilexim en die ook in feite zijn ververen tegen deze richt, door de gevraagde wijziging geenszins in zijn mogelijkheid tot het voeren van verweer onredelijk wordt bemoeilijkt;

Overwegende dat verweerder voorts heeft bestreden dat de genoemde onderneming Ilexim rechtsgeldig in de plaats is getreden van zijn aanvankelijke wederpartij, de staatsonderneming Artizanat;

Overwegende dat deze betwisting faalt nu die opvolging in rechte zowel is vastgesteld in de genoemde arbitrale beslissing no. 72 door arbiters, als ook wordt gestaafd door de door verzoekster overgelegde verklaring van de vice-president van de Kamer van Koophandel en Industrie van de Socialistische Republiek Roemenië van 9 november 1977;

Wegloze

Overwegende dat verweerder heeft aangevoerd - daarmede kennelijk een beroep doende op het bepaalde bij artikel V, lid 1 onder e v het Verdrag nopens de erkenning en de tenuitvoerlegging van in het buitenland gewezen scheidsrechterlijke uitspraken, op 10 juni 1958 te New-York gesloten en waartoe Nederland bij de wet van 14 oktober 1963 en Roemenië op 13 september 1961 zijn toegetreden - dat de Roemeense Kamer van Koophandel niet bevoegd was bij haar beslissing van 27 september 1975 de genoemde arbitrale vonnissen uitvoerbaar te verklaren, zodat (aldus moet het door verweerder aangevoerde worden begrepen) deze uitspraken nog niet bindend zijn geworden;

Overwegende dat - anders dan verweerder klaarblijkelijk meent - h zou dienen te bewijzen, volgens voormelde verdragsbepaling, dat bedoelde uitspraken niet bindend zijn geworden;

- dat daarvan niet is gebleken en ook overigens volstrekt onvolledig de bevoegdheid van de genoemde Kamer van Koophandel tot uitvoer verklaring van arbitrale vonnissen is bestreden;

- dat voorts genoemd verdrag en, evenmin Nederlandse wettelijke bepalingen, uitsluiten dat arbitrale vonnissen in den vreemde gewezen door administratieve organen daar te lande uitvoerbaar worden verklaard;

- dat ten deze kennelijk ook benoeming van arbiters door de door Roemeense staatsoverheid beheerste Kamer van Koophandel en Industrie bij gebreke van overeenstemming van partijen, kon geschieden;

- dat de voormelde uitvoerbaarverklaring, waaruit moet worden begrepen dat in Roemenië tegen de bedoelde vonnissen geen rechtsmeer openstond, ook als niet strijdig met de Nederlandse openbare orde kan worden aangemerkt;

Overwegende dat de verdere verweren welke verweerder heeft aangevoerd geen verweren zijn welke hun grond vinden in het bepaalde bij artikel V van voormeld verdrag en niet is beweerd of gebleken dat de ondergeschillen niet vatbaar waren voor arbitrage dan wel erkenning van de arbitrale vonnissen ten deze in strijd zou zijn met de Nederlandse openbare orde;

Overwegende overigens, dat - blijkens de inhoud der betrokken besleissingen - de ten deze benoemde arbiters wel en deugdelijk onderzoek hebben gedaan en aan verweerder ruime gelegenheid hebben geboden tot het voeren van verweer;

Overwegende - tenslotte - dat niet valt in te zien waarom wij tot verlenen van het gevraagde verlof niet bevoegd zouden zijn, nu

verzoekster zich pas op 20 juni 1977 daartoe tot ons heeft gewend terwijl de beslissingen waarom het gaat dateren van 8 november 1977 en derzelfver uitvoerbaarverklaring van 27 september 1975;
- dat noch genoemd verdrag noch de Nederlandse wetgeving ten deze terejnen heeft gesteld welke de bevoegdheid om verlof tot tenuitvoerlegging te vragen, zoals hier het geval is, beperken;

BESCHIKKENDE:

Verstaat dat als verzoekster moet worden aangemerkt de rechtspers naar Roemeens recht, de Onderneming voor de Buitenlandse Handel Ilexin, gevestigd te Boekarest, Roemenië;

Verleent genoemde onderneming Ilexin verlof de arbitrale vonnisse no.'s 72 en 73, op 8 november 1974 tussen haar en verweerder gewe in Nederland ten uitvoer te leggen;

Verwijst verweerder in de kosten, aan de zijde van verzoekster tot dusver begroot op f 2020,-.

Aldus gegeven door mr. M. Knap, vice-president van de arrondissemrechtbank te Amsterdam en uitgesproken ter openbare zitting van 1 december 1977 in tegenwoordigheid van de griffier.

UITGEGEVEN VOOR GROSSE:
De Griffier van de Arrondissementsrechtbank te Amsterdam:

VOOR AFSCHRIFT CONFORM,
DE GRIFFIER DER ARR. RECHTBANK TE AMSTERDAM